

Валери Иванов

Жалба

На Пл. Александров

Отдавна в тая твърд робска
не е имало курбан за светци и апостоли...
Пукай се от мъка, земльо попска,
и чопли семки – за Бог да прости!

Низки търгаши ни водиха към „високото“ утре.
Вратове и мутри ни дариха фина „демокрация“.
Лутаме се освирепели като глутница вълци...
И имаме наглостта да се наричаме „нация“!?

Псувай, проклинай, сестро – брата си,
че роб на глупците остана...
Разкъсвай в гняв, селяко, душата си,
че време безплодно, безхлебно захвана!

Тази страна, отдавна изречена и обрулена,
напоследък гмеж – сатани и демони ражда!
Българийо, майко – нещастна, охулена –
умори ме от болка, недоимък и жажда!

КРАЙ

© 2006 Валери Иванов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11053>]